

at det skal fjernes og være forbudt. Jeg siger, at det skal fjernes fra de offentlige rum, sådan at der ikke bare er en frihed til at tage disse ting i øjesyn, men også en frihed til at blive fri.

Og er det ikke en forpligtelse for os i Folketinget som ansvarlige mennesker at værne om vores børn og vores unge, så de ikke bliver konfronteret med det her?

Der er jo udsagn fra børnelæger og fra psykologer og pædagoger, også her i den seneste tid, som siger: Dette er ikke sundt. Dette er skadeligt for børn. Dette påvirker de unges psykiske og moralske udvikling i en forkert retning. Det giver dem nogle gange en ekstrem og forkvaklet seksuel adfærd.

Det skal vi da forhindre og ikke bare henvise til nogle paragraffer i straffeloven og politivedtægten og til en politiadvokat, der har givet op og ikke synes, der skal ændres på tingenes tilstand – formentlig ud fra en fornemmelse af, at der jo ikke er politisk opbakning i Folketinget til det, og hvis politiet og myndighederne skal til at agere, uden at der virkelig er politisk opbakning, så er det ikke sjovt. Det er derfor, at vi skal kende vores ansvar og handle efter det her i Folketinget.

Jeg imødeser de kommende indlæg fra partiernes ordførere med stor bekymring og interesse.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan kun beklage, hvis hr. Frank Dahlgaard har opfattet min besvarelse af forespørgslen på den måde, at jeg ikke mener, at der skal være grænser. Jeg brugte faktisk min tale til at beskrive, at der allerede er grænser i forhold til billedpornografiens udbredelse. Det er jo de grænser, som allerede findes både i politivedtægten og i straffeloven.

Da hr. Frank Dahlgaard har valgt at stille en forespørgsel til justitsministeren om pornografiens udbredelse, så forholder jeg mig naturligvis til det strafferetlige værn, der er i dag. Her er det, jeg siger, at der faktisk er grænser.

Hvis hr. Frank Dahlgaard gerne vil høre om min personlige habitus og mine egne grænser for det her, så blev de også overskredet i forbindelse med omdelingen af det materiale, vi så nede fra Slagelse Politikreds. Det tilkendegav jeg faktisk også over for offentligheden.

Når hr. Frank Dahlgaard spørger, om jeg selv har børn, så kan jeg bekræfte, at det har jeg, nemlig hjemmeboende børn. Jeg udtrykte også

ved den lejlighed, at jeg meget nødig ville se, at der i min postkasse derhjemme blev lagt materiale af den karakter, som vi så i den konkrete sag i Slagelse. Det var baggrunden for, at politimesteren også her har rejst en sigtelse og tiltale mod de pågældende både for overtrædelse af politivedtægten og af straffeloven.

Så hr. Frank Dahlgaard må ikke skabe det indtryk her i starten af debatten, at vi står i en retstilstand, hvor det er lovløshed, der råder. Det er ikke tilfældet, men det kan jo ikke hjælpe noget, at vi sidder og putter blå i øjnene på hinanden og ikke vil vedkende os en virkelighed, der er i dag, hvor der – efter den liberalisering, som hr. Knud Thestrup, den tidligere konservative justitsminister, stod for – med pornoens frigivelse skete en indflydelse på samfundets udvikling på det her felt. Det ville jo være forkert, at jeg som justitsminister stod og sagde noget sådant. Det kan enhver jo også selv se med sine egne øjne.

Men det er muligt at få sikkerhed for, at de grænser og rammer også afprøves i dag efter politivedtægten med konkrete anmeldelser til politiet, men også med politiets muligheder for at rejse konkrete sigtelser efter straffelovens bestemmelser.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende, hvad justitsministeren siger i denne her sag. Vi kender jo alle sammen virkeligheden ude i samfundet, og den er, at der ikke er frihed mere i dag, hverken for børn, unge eller ældre til at blive fri for at blive konfronteret på offentlige steder med billedpornografi også af den grove og hårde karakter.

Ministeren sagde selv i sit første indlæg, at han ikke var bekendt med forholdene i nabolandene. Det var noget i retning af det, han sagde, men det kan man jo skaffe sig kendskab til. Jeg har selv spurgt om det og fået materiale tilbage af varierende kvalitet fra ambassaderne i vores nabolande. Der er heldigvis nogle af ambassadørerne og folkene derude, der har gjort noget ud af det og beskrevet det, så det er til at forstå. Det kan vi vende tilbage til i debatten.

At en konservativ justitsminister for 30 år siden svigter alt, hvad der har med borgerlig politik at gøre, og frigiver billedpornografien, er en skam og en skændsel, men det gav jo også heldigvis anledning til et nyt politisk parti i Folketinget.